

Harri Kivi halusi ottaa Kulttuurikeskus Stoaan avarat tilat halluun uusilla, eri kulumista eri tavalla sukeavilla "planetaarisilla" töillään.

Avaruuden ikkunoita pitsiverhoin

■ Harri Kiven uusissa töissä kohtaavat myös automaalaamon maskuliinisuus ja naisellinen kodikkuus.

Rolf Bamberg

Uutispäivä Demari

J. Karjalainen lauloi 1990-luvun alussa pikkupojista, jotka kyllästyttyään tuttuihin perustelkeihinsä pyrkivät tavoittamaan suurempia sfäärejä: "Hei mennään tää avaruuden ikkunaan..."

Jotain samankaltaisia ka-leidoskooppinaisia tirkistys-
aukkoja linnunradalle tarjoa
kuvataiteilija Harri Kiven
eilen Kulttuurikeskus Stoa
galleriatiloissa avautu-
nut näyttely, joka jo nimel-
lään, "Pluto lentää kuusta",
liidättää katsojan aika kyytiä
galaktiselle matkalle.

Avaruudellinen vaikutel-
man synnyttävät ensinnä-
kin ruiskumaalein ja kimal-
tein aikaansaadut tähtisar-
hamaiset pinnat, ja plane-
taario-tunnelmaa korosta-

vat omalla kolmiulotteisella
tehollaan toisten kape-
raksi käsitellyt akryyliver-
hoonut pinnat. Pullistuneille
pinoille isketryjen pallojen
synnyttämät kraaterit taas
tuovat väijäämättä mieleen
meteorit sun muut asteroi-
dikuurat.

Universumin laajat ulot-
tuvuudet sukeavat eteen
myös yksittäisten teosten
nimissä: "Myös marsilaisilla
on kotintuloajat", "Kosmos
Moskos", "Avaruustuuletin",
"Parsattu musta suk-
ko", "Linkkejä maanlähe-
sempään elämään voi etsiä
vaikkapa teoksista "Mum-
mon luutakuu" tai "Lasten-
kodin yökkönsä". Aivan ar-
jesta ollaan siten kiinni te-
ostarjassa Herne maissi pap-
rika, jonka yksityiskohdissa
voi löytää paitsi samaa väri-
maailmaa kuin pakastepus-
sista myös viittaukseen tai-
teilijaelämän taloudellisiin
realiteetteihin.

Teosten nimiä ei kuiten-
kaan pidä, ainakaan Har-
ri Kiven tapauksessa, ottaa
turhan vakavasti.

– Niissä on aika paljon iron-
nasia taidenäyttelyjen yleis-
sanastoa kohtaan. Useinhan
nimistöissä yritetään selittää
kaikki siist pahki. Minulle
taas itseitonia on välttämä-
töntä, tuuntuisi aika kavah-
duttavalta ajatukselta, et-
tä H. Kivi alkaisi ottaa its-
sensä ilhan tosissaan, H. Kivi
tuuraa leveä virne naamal-
laan. Eipä taida olla sitä vas-
raa juuri nyt ilmassa.

Kotia etsimässä

Hilpeilyjen ja väri-ilot-
telujen rinnalla Pluto len-
tää kuusta -näyttelyn töissä
juoksee rinnalla myös se-
senteivämpiä teemoja, sa-
moja, jotka ovat toistuneet
Harri Kiven aienmissäkin
näyttelyprojekteissa. Ilman
biologisia vanhempia eleyt,
lastenkotikokemuksin si-
vytyet varhaisuudet ovat
jätäneet taiteilijalle tarpeen
pohdita töidensä kautta kai-
puuta kociin, mikä ja missä
se sitten onkin.

Tästä näyttelyssä kodin
henki tuulahtaa ilmoille eri-

laisissa pitsitöistä. Niitä Ki-
vi on käyttänyt sabluunan
tapaan ja saanut siten töi-
densä ruiskumaalipinnoille
aivan omanlaisiaan nostal-
gisia muistijälkiä, kun niil-
lä kertaantuvat monille lapsu-
suisuuksista tutut pitsiku-
viot. Joissakin teoksissa pik-
ku pitsiliinat ovat saaneet si-
jansa myös originaaleina.

Kahden kerroksen näkyvät

Pluto lentää kuusta -näyt-
telyn ensimmäinen tulemi-

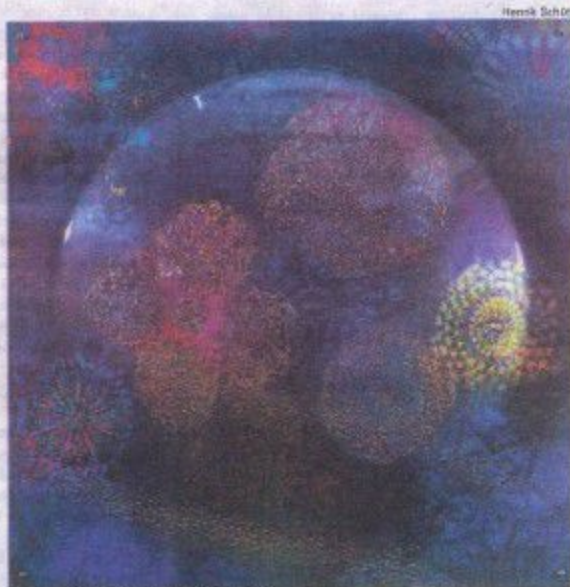
nen on ehditty jo nähdä
viime kesänä Pohjois-Kar-
jalassa Nurmes-talon Tykö-
galleriassa. Kulttuurikeskus
Stoaan avarat tilat tarjoavat
taiteilijalle taas uuden haas-
teen.

– Halusin koettas, miten
saan tällaisen kahteen ker-
rokseen sijoitettavat tilan töl-
läni haltuun, ja nyt tuntuu,
että hyvin ne tuntuvat töl-
lä toimivan. Ne näyttävät
vähän eri ektisyyskiltä ja kul-
mista katsottuna erilail-
ta, ja se on ollut yksi läh-

tökohdistanikin, Kivi sanoo
Stoaan näyttely parvella tyy-
tyväisenä muutamia tunte-
ja ennen eilisten avajaisien
h-hetkeä.

Stoasta näyttely jatkaa
vielä matksaansa Rauman
taidemuuseoon, jossa se on
nähtävissä maaliskuun 10.
päivä lähtien.

Harri Kiven Pluto lentää kuus-
ta -näyttely Stoa Galleriassa
9.-22.1., avoimna ma-to 10-
20, pe 10-18, la-su 10-16. Vä-
pää pääty

Pinnan äyvyys, sekateiniikka akryylilla 2005.

Herne Salmi